

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 28 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Bremen – Niemcy) – Hubertus John / Freie Hansestadt Bremen

(Sprawa C-46/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Klauzula 5 pkt 1 — Środki mające na celu zapobieganie nadużywaniu kolejnych umów o pracę na czas określony — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 6 ust. 1 — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Uregulowanie krajowe umożliwiające przesunięcie określonej przez osiągnięcie wieku emerytalnego daty zakończenia umowy o pracę wyłącznie z powodu nabycia przez pracownika prawa do świadczeń emerytalnych)

(2018/C 142/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hubertus John

Strona pozwana: Freie Hansestadt Bremen

Sentencja

- 1) Wykładni art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis rozpatrywany w postępowaniu głównym w zakresie, w jakim uzależnia on przesunięcie daty zakończenia działalności przez pracowników, którzy osiągnęli ustawowy wiek uprawniający do emerytury, od zgody pracodawcy udzielonej na czas określony.
- 2) Klauzulę 5 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym w zakresie, w jakim umożliwia on stronom umowy o pracę, za porozumieniem zawartym w trakcie trwania stosunku pracy, bez ograniczenia w czasie i żadnych innych wymogów, w danym przypadku nawet wielokrotnie przesuwać ustalony termin rozwiązania stosunku pracy związany z osiągnięciem zwykłego wieku emerytalnego tylko dlatego, że pracownik na skutek osiągnięcia zwykłego wieku emerytalnego nabył prawo do emerytury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu / Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Sprawa C-76/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Opłaty o skutku równoważnym do ceł — Artykuł 30 TFUE — Podatek wewnętrzny — Artykuł 110 TFUE — Opłata stosowana do wywożonych produktów ropopochodnych — Brak przerzucenia opłaty na konsumenta — Ciężar opłaty ponoszony przez podatnika — Zwrot kwot zapłaconych przez podatnika)

(2018/C 142/18)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

Strony przeciwne: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Sentencja

Prawo Unii, w szczególności art. 30 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że podatnik, który faktycznie poniósł ciężar niezgodnej z tym artykułem opłaty o skutku równoważnym, powinien mieć możliwość uzyskania zwrotu kwot, jakie zapłacił z tego tytułu, nawet w sytuacji, gdy mechanizm uiszczenia opłaty został ustanowiony w przepisach krajowych w ten sposób, że owa opłata jest przeliczana na konsumenta.

(¹) Dz.U. C 151 z 15.5.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 28 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Włochy) – Comune di Castelbellino / Regione Marche i in.

(Sprawa C-117/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2011/92/UE — Artykuł 4 ust. 2 i 3 oraz załączniki I – III — Ocena oddziaływania na środowisko — Zezwolenie na przeprowadzenie prac w instalacji do produkcji energii elektrycznej z biogazu bez wstępnego badania w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko naturalne — Uchylenie — Konwalidacja a posteriori zezwolenia na podstawie nowych przepisów prawa krajowego bez wstępnego badania w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko naturalne)

(2018/C 142/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comune di Castelbellino

Strona pozwana: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

przy udziale: Società Agricola 4 C S.S.